

Něco o účinkujících

Leoš Čepický (*1965) absolvoval v roce 1985 konzervatoř v Pardubicích ve třídě prof. Ivana Štrause. Na Akademii múzických umění v Praze studoval housle u prof. Jiřího Nováka a komorní hru ve třídě prof. Antonína Kohouta (oba členové Smetanova kvarteta). Na AMU se stal primáři Wihanova kvarteta, jehož členem je dodnes.

Zúčastnil se jak sólových, tak i kvartetních soutěží. V Kocianově houslové soutěži v Ústí nad Orlicí zvítězil v roce 1981 s titulem laureáta, v roce 1994 se stal vítězem a laureátem soutěže „Beethovenův Hradec“ v Hradci nad Moravicí. Účastnil se také interpretačních kursů u prof. Igora Bezrodného v německém Výmaru. Často vystupuje jak na sólových recitálech, tak i na koncertech s orchestrem doma i v zahraničí (Zagrebská filharmonie, Filharmonie Košice, Komorní filharmonie Pardubice, Filharmonie Hradec Králové, Virtuosi Pragenses atd.). V roce 2000 provedl k 250. výročí úmrtí J. S. Bacha kompletní řadu Sonát a Partit pro sólové housle na festivalu Smetanova Litomyšl. S Wihanovým kvartetem získal první cenu na Pražském jaru 1988 a první místo na Mezinárodní soutěži smyčcových kvartet v Londýně v roce 1991. Zároveň s tímto oceněním získal soubor i cenu publika. Pak už následovala četná evropská turné do klasických zemí komorní hudby, ale také do Singapuru, Jordánska, Austrálie, Nového Zélandu, Japonska a USA.

Pro mnohé české nahrávací společnosti natočilo Wihanovo kvarteto více než 40 CD. Během roku 2005 dokončilo nahrávku kompletního kvartetního díla L. van Beethovena. Leoš Čepický v roce 2002 natočil pro vydavatelství Multisonic sólové CD Sonáty a Partity pro housle J. S. Bacha. Reedice tohoto CD vyšla v roce 2016 u Nimbus Alliance. U stejné společnosti vyšlo v roce 2013 Čepického sólové CD, kde je jeho klavírním partnerem Ivan Klánský. Od roku 2007 vyučuje hru na housle na AMU v Praze a v září 2010 byl jmenován vedoucím strunné katedry

HAMU. V roce 2017 se stal koncertním mistrem Pražského komorního orchestru bez dirigenta.

Hraje na housle z dílny mistra houslaře Jana B. Špidlena, kopie Guarneri del Gesù 1741.

Michal Kaňka (*1960) se začal učit hrát na violoncello v sedmi letech u prof. Mirko Škampy. Dále pokračoval ve studiích na pražské konzervatoři ve třídě prof. Viktora Moučky (violoncellisty Vlachova kvarteta) a svá studia zakončil u prof. Josefa Chuchra (sólisty ČF a člena Sukova tria) na pražské HAMU. V letech 1982 a 1983 se účastnil Piatigorského semináře v Los Angeles, kde měl možnost pracovat s A. Navarrou, M. Gendronem a P. Tortelierem.

Během svého studia se zúčastnil rekordního počtu – 32 – národních a mezinárodních soutěží v oboru violoncello a komorní hra. Z nejvýznamnějších sólových úspěchů uvedme například laureátství na mezinárodní soutěži P. I. Čajkovského v Moskvě (1982), první cenu na soutěži Pražského jara (1983) a vítězství v rozhlasové soutěži ARD v Mnichově (1986). Od svých studií pravidelně vystupuje s orchestry u nás – Česká filharmonie, Symfonický orchestr hl. města Prahy FOK, Symfonický orchestr Českého rozhlasu aj. V letech 1995–2005 byl stálým sólistou Státní filharmonie Brno a od r. 2003 působil deset let jako stálý sólista Symfonického orchestru Českého rozhlasu v Praze. Dále spolupracoval s orchestry v SRN, Japonsku, USA, Dánsku, Španělsku, Itálii nebo Slovinsku. Vystoupil na recitálech ve Španělsku, Portugalsku, Francii, Anglii, Řecku, Švýcarsku, Německu, Japonsku, v pěti státech Jižní Ameriky, v Kosovu a USA.

Michal Kaňka pravidelně nahrává pro rozhlas v Čechách, Německu, Holandsku, Japonsku, Francii, Itálii. Nahrál více než 40 sólových CD, měl dlouhodobé zastoupení u francouzské firmy Praga digitals v Paříži, kde natočil na 30 sólových CD.

Vedle sólové činnosti se Michal Kaňka již od mládí intenzivně věnuje komorní hře: nejprve hrál se svými bratry v klavírním triu, dále na konzervatoři založil Havlákovu, později Martinů kvarteto, nyní je již 34 let aktivním členem našeho předního reprezentanta v oboru smyčcových kvartet – Pražákova kvarteta. S tímto souborem vystupuje pravidelně na nejvýznamnějších pódiích celého světa a získává mnohá ocenění za CD nahrávky.

Od roku 2011 je pedagogicky činný na Akademii múzických umění v Praze a od roku 2013 jako profesor na pražské konzervatoři. V roce 2014 byl jmenován předsedou stálé komise mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro. Od roku 2016 je členem správní rady Nadace Bohuslava Martinů. Od roku 2018 je členem Umělecké rady festivalu Pražské jaro.

Od dubna 2017 vystupuje také jako člen Wihanova kvarteta, se kterým již nahrál 4 CD a vystoupil na více než sto koncertech v Čechách, Anglii, Francii, Švýcarsku, Rakousku, Slovensku a Japonsku.

Hraje na unikátní moderní nástroj, který zhotovil francouzský mistr houslař Christian Bayon v roce 2006,

a užívá francouzský smyčec od Nicole Descloux vyrobený roku 2000.

Ivan Klánský (*1948) patří léta ke světové pianistické špičce – ať už jako sólista či jako komorní hráč. Dlouhodobě náleží také k vyhledávaným klavírním pedagogům. Hru na klavír vystudoval na pražské konzervatoři u Valentiny Kamenkové a na Akademii múzických umění v Praze u Františka Raucha. Je laureátem řady nejprestižnějších zahraničních soutěží (Bolzano 1967; Neapol 1968; Lipsko 1968; Barcelona 1970; Varšava 1970; Fort Worth, Texas 1973 aj.). Jako žádaný sólista i komorní hráč absolvoval více než čtyři tisíce koncertů na pódiích čtyř světadílů. Nejčastějším hostem bývá v Německu, Švýcarsku, Anglii, Francii a Španělsku, pravidelně každý rok koncertuje v Jižní Americe, vystupuje ve Spojených státech amerických, Kanadě a Japonsku. V letech 1980–1990 byl sólistou České filharmonie. U dánské firmy Kontrapunkt nahrál kompletní klavírní dílo Bedřicha Smetany, v jeho bohaté diskografii nechybějí ani slavná klavírní díla romantiků.

Ivan Klánský je už více než čtvrt století členem prvotřídního komorního ansámblu Guarneri Trio Prague, s nímž natočil tři desítky CD. Od samého založení tvoří soubor spolu s Ivanem Klánským houslista Čeněk Pavlík a violoncellista Marek Jerie. Trio je pravidelně zváno na mezinárodní hudební festivaly a rozsáhlá koncertní turné po celém světě. Klánský se významně angažuje v oblasti organizování hudebního života v České republice – je předsedou Chopinovy společnosti, prezidentem Chopinova festivalu v Mariánských Lázních, předsedou poroty tamní Mezinárodní klavírní soutěže Fryderyka Chopina, předsedou poroty Prague Junior Note aj. Tři desítky let působí pedagogicky na pražské Akademii múzických umění, od roku 1997 jako vedoucí katedry klávesových nástrojů. Od roku 1991 je rovněž profesorem Vysoké hudební školy v Luzernu. Vedl mistrovské kurzy v Dublinu, Schaffhausenu, Londýně a dalších městech. K jeho nejúspěšnějším absolventům patří např. Helena Suchárová-Weiser, vítězové Mezinárodní soutěže Pražského jara Martin Kasík a Ivo Kahánek a mnoho dalších předních českých klavíristů.

Koncert se koná za laskavého
přispění Nadace Český hudební fond

Pro informace z Kruhu přátel hudby Česká Třebová
pište na: kphct@seznam.cz

Ze světa hudby

Matyáš Novák v semifinále klavírní soutěže Franze Liszta v Utrechtu

Nadějný klavírista **Matyáš Novák** bude mezi deseti semifinalisty **Mezinárodní klavírní soutěže Franze Liszta**, která se koná od roku 1986 v **holandském Utrechtu**. Její další ročník se uskuteční ve dnech 22. až 29. září. Od roku 2017 má soutěž specifický formát. Klavíristé, kteří se ucházejí o účast v tomto klavírním klání, nejprve odešlou vyplněnou přihlášku spolu s nahrávkou. Na základě zaslaných podkladů jsou následně vybráni účastníci výběrového předkola. To se odehrálo ve dnech 6. až 8. ledna v Utrechtu za účasti pětaticeti klavíristů. Pětičlenná porota ve složení Mariam Batsashvili, Andrea Bonatta, Leslie Howard, Christiaan Kuyvenhoven a Igor Roma posoudila výkony účastníků a vybrala semifinalisty do hlavní soutěže. Každý z nich se představí v září čtyřmi sólovými recitály. Porota složená z dalších jmen následně vybere tři účastníky do finálového kola. Díky požadovanému repertoáru patří soutěž k extrémně náročným a tradičně se zaměřuje na méně hrané kompozice Franze Liszta. V letošní „schubertovské“ edici to budou například Lisztovy klavírní transkripce Schubertových písní či Lisztova úprava Schubertovy Fantazie Poutník pro klavír a orchestr. Třidvacetiletý klavírista Matyáš Novák studuje HAMU ve třídě Ivana Klánského. Postoupil do semifinále soutěže už v roce 2020. Tehdy však byla všechna semifinálová kola zrušena kvůli pandemii koronaviru. Podle Matyášových slov je účast v semifinále této prestižní soutěže jedním ze splněných hudebních snů.

Zdroj: www.klasikaplus.cz

„Pokud jde o hudbu, mám nejraději Wagnera. Je to takový kravál, že člověk může klidně mluvit celou dobu nahlas, aniž by lidé kolem slyšeli, co říká. To je obrovská výhoda.“ Oscar Wilde

Program koncertu

Leoš Čepický – housle
Michal Kaňka – violoncello
Ivan Klánský – klavír

Joseph Haydn

Klavírní trio G dur, č. 39, XV 25

Felix Mendelssohn-Bartholdy

Klavírní trio d moll

prestávka

Bedřich Smetana

Klavírní trio g moll

KRUH PŘÁTEL HUDBY ČESKÁ TŘEBOVÁ

59. koncertní sezóna
523. hudební večer – náhradní termín

LEOŠ ČEPICKÝ – HOUSLE

MICHAL KAŇKA – VIOLONCELLO

IVAN KLÁNSKÝ – KLAVÍR

Malá scéna Česká Třebová

úterý 8. února 2022 v 19:00 hodin
(náhradní termín – platí vstupenky z 20. 5. 2021)

Desatero návštěvníka koncertu

Na koncert chodíme vhodně oblečení. Požadavek společenského oděvu při návštěvě kulturní akce má svou logiku. Vytrhuje nás totiž ze všedního dne, uvádí nás do jiné nálady, utváří atmosféru výjimečnosti.

Přicházíme pokud možno včas, abychom si v klidu mohli odložit v šatně a usadit se na svá místa. Jestliže se opozdíme, slušností je počkat do konce právě hrané skladby a poté se v tichosti usadit.

Nejlépe ještě v šatně vypínáme mobilní telefony.

Po začátku představení již nekonverzujeme, a to ani šepem, a v žádném případě nešustíme sáčky od bonbónů. Cokoliv žvýkat, cumlat nebo popíjet je v hledišti nepřijatelné.

Při vstupu interpreta na pódium je vhodné krátce zatleskat, abychom jej přivítali a podpořili.

Tleskáme až po skončení celého díla, ne po jednotlivých větách nebo částech. Při obzvlášť vydařených, strhujících koncertech jsou již i v našich končinách společensky tolerovány temperamentnější projevy uznání – potlesk ve stoje, volání bravo či dupání. Během děkovačky neodcházíme, je to vůči účinkujícím nezdvořilé.

Jsmo-li nachlazení, kýcháme a kašleme, na koncert nechoďme.

Bereme-li s sebou děti, musíme mít jistotu, že jsou opravdu slušně vychované a disciplinované a dokážou sedět (často i dost dlouho) v klidu.

Pokud nemáme skutečně vážné důvody opustit sál během produkce, neodcházíme. Stane-li se, že musíme neodkladně odejít dříve, odejdeme až po doznění celé právě hrané skladby. Během interpretace se nikdy neodchází, je to neslušné vůči interpretovi i ostatním posluchačům.

PAMATUJME: Naše chování by mělo být příkladem pro ostatní. Věřte, není lehké být interpretem. Chce to velkou dávku péle, trpělivosti, ale i odvahy. Chovejme se vždy tak, jak bychom chtěli, aby se chovali posluchači, kdybychom stáli na pódium sami!

Pozvánka do: PETROF Gallery

Na Brně 2136/4, 500 06 Hradec Králové

PETROF café

14. 2. 2022 od 18:00 hodin

Kavárenský koncert

Zaposlouchejte se do romantického klavíru PETROF. Připravili jsme si pro Vás valentýnský koncert, který Vás naladí do atmosféry svátku všech zamilovaných. Připravené jsou známé romantické skladby i klasická díla slavných velíků.

Využijte naší kavárenské akce pouze na Valentýna: Bohemia Sekt + jahody za cenu 179 Kč.

Zarezervujte si své místo v hudební kavárně a naladte se na příjemný klavírní program, který jsme pro Vás připravili.

Vystupující: Martina Plocková – klavír

Vstupné je dobrovolné. Rezervujte si místa v kavárně na tel.: +420 495 712 195.

www.petrofgallery.cz
www.petrof.cz

Další termíny koncertů KPH Česká Třebová

8. 4. 2022

Bonusový koncert:
Martina Mikulecká (housle),
Magdalena Špičáková (flétna),
Martina Plocková (klavír),
Orchestr bývalých žáků ZUŠ

duben – květen **Bennewitz festival**

Příští koncert KPH

se uskuteční 10. března 2022

od 19:00 hodin

v českořebovské Malé scéně

Dominika Weiss Hošková
a **Jiří Hošek** (violoncella)

Vynikající mladá violoncellistka Dominika Weiss Hošková se po návratu ze studia v Jeruzalémě dnes řadí k nejvýraznějším osobnostem současné české violoncellové školy, což dokázala i v řadě prestižních mezinárodních soutěží. Se svým otcem a učitelem, renomovaným violoncellovým virtuózem a mnohaletým pedagogem pražské HAMU doc. Jiřím Hoškem, laureátem Mezinárodní violoncellové soutěže Pražského jara 1980, také koncertuje doma i v zahraničí. Jejich vystoupení jsme mohli vidět také v České televizi v rámci Adventních koncertů. U nás zazní program „J. Haydn a A. Kraft – učitel a žák“.

Zájemci o pořady KC Česká Třebová si mohou vstupenky zakoupit jednak online prostřednictvím internetu na: www.kcct.cz, jednak v Informačním centru Česká Třebová, tel.: 465 500 211. Vstupenky si vyzvednete nejpozději do 24 hodin od zarezervování, poté bude rezervace automaticky zrušena!

Kulturní centrum Česká Třebová
Nádražní 397, 560 02 Česká Třebová
tel.: 465 532 805
e-mail: info@kcct.cz
www.kcct.cz

Několik otázek pro houslistu Leoše Čepického, violoncellistu Michala Kaňku a klavíristu Ivana Klánského před únorovým koncertem Kruhu přátel hudby Česká Třebová (rozhovor se uskutečnil v dubnu 2021)

Kdo nebo co Vás inspiruje při studiu nového repertoáru?

L. Č. Každý nový repertoár je pro mne výzvou, a když se jedná o spolupráci s takovými kolegy, jako jsou pánové Klánský a Kaňka, tak se výzva mění v radost.

M. K. Náplň programů koncertů si většinou vybírám sám a jsou to převážně skladby, které mám již léta v repertoáru. Jen občas se stane, že pořadatel, třeba kvůli nějakému výročí, trvá na konkrétní skladbě, kterou jsem ještě nehrál a zaváží se ji nastudovat. Kompozice, které jsem dříve neznal, jsem často studoval třeba jen za účelem nahrávání na CD. Sonáty Rubinsteina, Borodina, Weinberga, Čerepnina a dalších nepatří do běžného repertoáru violoncellistů. Při studiu jsem se inspiroval nahrávkami svých kolegů, kterých je na YouTube a dalších hudebních portálech dostatek, a poté jsem se snažil o obohacení interpretace vlastním citěním a osobním stylem hry. Složitější to je s premiérováním nových skladeb. Studiu jednoznačně prospívá kontakt a připomínky žijícího hudebního skladatele. Takto jsem premiéroval skladby např. J. Felda, V. Kalabise, K. Mařatky a možná ještě dvacítky dalších našich i zahraničních autorů. Není často snadné zahrát nebo natočit referenční nahrávku skladby, kterou ještě nikdo předtím neinterpretoval.

I. K. Výběr nového repertoáru závisí hodně na přání pořadatelů, nahrávacích společností, u mladých umělců pak na podmínkách interpretačních soutěží, kterých se chtějí zúčastnit. Samozřejmě určitou roli při výběru repertoáru hraje i chuť zahrát si něco, co se mi líbí, co si toužím zahrát, aniž bych měl v blízké době pro tuto skladbu nějaké konkrétní veřejné uplatnění. Tato varianta se však bohužel procentuálně snižuje s přibývajícím věkem.

Kde berete v dnešní době motivaci pro umělecké aktivity?

L. Č. Člověk musí být optimistou. Spousta koncertů se naštěstí neruší, ale přesouvá na další sezóny. Věřím, že se to snad brzy vrátí do normálu a budeme hrát před plnými sály.

M. K. Jsem přesvědčen, že každý pravý muzikant má v sobě nějakou touhu tvořit, být aktivní na koncertech, ať

je to live s diváky v sále nebo třeba stream v médiích. Tato motivace rozhodně nemizí ani v současné situaci. Spíše naopak. Já i moji kolegové z tria jsme také dost vytížení pedagogicky a předávání zkušeností studentům je zároveň velmi motivující i pro pedagoga. Takže motivace pro umělecké aktivity máme dost a rozhodně neslabne.

I. K. Pokud člověk žije denně s hudbou takových let, tak ani rok s covidem mu nemůže motivaci vzít. A navíc jako pedagogové jsme stále v kontaktu se svými studenty, takže ani není čas tu motivaci ztratit.

Jak vidíte budoucnost kultury v České republice?

L. Č. Jak jsem již psal, jsem velkým optimistou. Hudba tady určitě bude nadále i přes momentální nezáměr ze strany vládnoucí garnitury.

M. K. Jsem optimistou, o budoucnost kultury u nás i celosvětově strach nemám. Kultura v jakékoliv podobě – tedy i ve formě klasické hudby – patří vědomě či podvědomě k duchovní potřebě každého člověka. Z historie známe, že byla mnohá období, kdy kultura za prosperity státní rozkvétala a naopak v těžkých časech válečných nebo pandemických skomírala. To je zcela přirozený proces. Právě teď se nacházíme v té pro kulturu smutnější době, ale vždy jde jen o odrazení se ode dna a brzy přijdou opět časy prosperity.

I. K. Nechci být pesimistou, ale když vidím každodenní výkony našich představitelů, obávám se, že slovo kultura v jejich duších přilíh nerezonuje. Na druhou stranu jsem přesvědčen, že po dlouhém, nedobrovolném půstu se najde dost posluchačů, kteří se už nyní těší, jak budou plnit koncertní či divadelní sály.

Jak Vaši studenti snášejí distanční výuku?

L. Č. Máme na HAMU tu výhodu, že můžeme mít se studenty konzultace přímo ve škole. Distanční výuka na vysoké škole tohoto typu je víceméně nemožná.

M. K. Já učím z 95 procent prezenčně. S negativním testem buď na HAMU, nebo u sebe doma, kde mám prostornou pracovnu. Pouze mé dvě stážistky, které se zrovna rozhodly vrátit na čas domů do Japonska, mi posílají množství svých nahrávek, které se snažím hodnotit a komentovat.

I. K. Na HAMU máme naštěstí možnost učit individuální hodiny do 2 osob prezenčně, pouze větší ansámby se scházet nemohou. Teoretické předměty se vyučují distančně, ale i tak naši studenti neztratili úplně osobní kontakt se svým pedagogem. Ten se totiž výukou přes obrazovku nahradit nedá.

Setkali jste se ve své bohaté koncertní kariéře s rasismem, pohrdáním či absencí respektu? Narážíte na aktuální fotbalovou kauzu Slavia – Rangers. Může se něco podobného dít v uměleckých kruzích?

L. Č. Na škole máme několik zahraničních studentů a osobně jsem se nesešel s žádnými projevy rasismu. Myslím si, že toto je specifické pro sportovní odvětví.

M. K. Rasismus nebo nerespektování kolegů je bohužel také v rejstříku komplexních lidských vlastností. Nevyhýbá se ani kultuře, ale osobně jsem se s tím naštěstí ještě nikdy nesešel.

I. K. S rasismem jsem se v uměleckém prostředí osobně nesešel, absence respektu bohužel naší společností pomalu, ale jistě postupuje a okolnosti doby tomuto fenoménu značně nahrávají. Nutno ovšem říci, že v uměleckých kruzích to ještě nedosáhlo takových hodnot jako třeba v politice či v byznysu.

Znám Vás jako velmi pozitivní osobnosti. Poradíte svůj recept na udržení zdravé mysli a dobré nálady.

L. Č. Rodina v pořádku, nesledování zpráv v televizi a přátelení se s hudbou.

M. K. Ve zdravé a dobré náladě nás udržuje radost z hudby a společného muzicírování. Z toho vyplývá i jakési poslání činit posluchače šťastnými a spokojenými – a právě to mě osobně už více než 40 let nabíjí a troufám si říci, že i uzdravuje a zároveň plní optimismem... a optimismus je, jak se tvrdí v chytrých příručkách, opium lidstva.

I. K. Vážím si toho, že mohu dělat profesi, která mě těší a naplňuje, mám kolem sebe tolik skvělých lidí, ať je to rodina nebo přátelé, a dožil jsem se slušného věku, takže by nebylo fér, abych své okolí otravoval špatnou náladou. Vždycky je dobré si uvědomit, že by mohlo být daleko hůř...

Děkuji za rozhovor.

Jaroslav Plocek

Partner KPH Česká Třebová